

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙
เอานี้เป็นสถานที่พักเพื่อท่องเที่ยว

(โรงพยาบาลที่ได้รับการช่วยเหลือเฉพาะเครื่องมือตาจำนวน ๑๔ โรงพยาบาลมูลค่า ๑๒๐,๖๕๐,๐๐๐ บาท) นี่เพียงตาที่ปู่ปู่ขึ้นอย่างรวดเร็ว เงินในวัดป่าบ้านตาดจะไปไหน ออกช่วยโลกทั้งหมด บอกว่าทั้งหมดเลย เราไม่เคยเก็บเอาไว้สำหรับเราอะไรไม่มี ก็เหลือเพื่อ เห็นไหมอาหารกินให้ตายมันก็ตาย เครื่องใช้ไม้สอยเต็มห้องเต็มหับเอาไปแจกวัดนั้นวัดนี้ยังเหลือ ยังมาอีกเรื่อย ๆ แจกเรื่อย เพราะวัดนี้บอกชัดเจนแล้วว่าไม่เก็บอะไรทั้งนั้น ไม่มีเก็บ

อย่างปัจจัยที่บริจาคว่าหมื่นล้านก็ยังไม่สนิทใจ มากกว่านั้นจะสนิทใจ เพราะออกหมด เงินที่เขามาถวายเราโดยเฉพาะหรือในงานอื่นใดก็ตาม รวมเข้ามาหาวัดป่าบ้านตาดแล้วออกหมดเลย ไม่มีอะไรที่เราเก็บ จึงว่าสงสารทั่วโลกไปเลย หน้าเบาเล็กน้อยเพียงไรตามแต่ความจำเป็น ๆ เป็นระยะ ๆ ที่ให้ก็เรียกว่าทั่วประเทศไทย ไม่ว่าภาคไหนช่วยทั้งนั้น ก็เราไม่มีอะไรในหัวใจ คือเอาความสัตย์ความจริงออกมาพูดจากหัวใจ ไม่มีลึกลับ พูดได้ตามความเป็นจริง ๆ เรื่อยมา

เราไม่เก็บอะไร ไม่มีที่จะเก็บ ในใจก็เปิดออกหมดแล้วในสมมุติทั่วแดนโลกธาตุปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง เหลือแต่ธาตุชั้นที่รับผิดชอบกันอยู่นี้ ทั่ว ๆ ที่ปล่อยมันแล้วเหมือนกัน หากยังมีความเกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบก็รับผิดชอบกันไป พายู่พากินพาหลับพานอนพาขับพาถ่าย นี้เรียกว่ารับผิดชอบ

อย่างที่บรรดาลูกศิษย์ลูกหามาขอสร้างเจดีย์เรา เราบอกว่ายังไม่เห็นด้วย ให้เอาคติธรรมความเคลื่อนไหวของเราที่เป็นศีลเป็นธรรมแสดงออกต่อโลกนี้ เขียนเป็นประวัติศาสตร์ไปเลยจะดีกว่าทำเจดีย์หลวงตาบัว ไม่เห็นได้เรื่องอะไร ถ้าเป็นคติเครื่องเตือนใจออกเป็นลายลักษณ์อักษรเขียนไว้ ก็จะเป็นที่ระลึกได้นานทีเดียว ถ้าจะทำให้ทำอย่างนั้นเราว่า ถ้าไม่ทำก็ไม่ทำหมด เพราะเราไม่เคยสนใจอะไรเป็นอารมณ์ เราทำเพื่อประโยชน์แก่โลก ทำแล้วผ่าน ๆ ไม่เคยสนใจมาอยู่ว่าได้ทำประโยชน์ให้โลกเท่านั้น ๆ ลงชื่อหลวงตาบัว อยากได้ชื่อได้เสียงไม่มี

ชื่อพ่อแม่ตั้งให้แล้วตั้งแต่วันเกิด ชื่อ บัว เรื่อยมาอย่างนี้ นอกนั้นไม่เอา คือเราทำเพื่อประโยชน์แก่โลกไม่ได้เพื่อเรา แล้วจะมาเขียนอะไรเรื่องของเรา ไม่เห็นจำเป็น ถ้าเขียนก็ให้เป็นประโยชน์แก่โลกไปเสีย คือเป็นคติเครื่องเตือนใจสอนโลกไปเสียสำหรับเราเราไม่มี การช่วยโลกก็เรียกว่าทั่วประเทศไทย ไม่เก็บคืออะไร ออกทั่วประเทศตามแต่ความจำเป็นหนักเบาเล็กน้อยที่ผ่านเข้ามา ๆ เราก็ออกช่วย ๆ อย่างนั้น

เรื่อยมา เราไม่มีความรู้สึกว่าได้หนักที่แ่งไหน เบาในแ่งไหน ไม่มี ความเมตตามัน ครอบไปหมด แล้วก็ให้ตามนั้น นี่ก็คือผลประโยชน์ที่เราได้ตะเกียกตะกายมาตั้งแต่ออก ปฏิบัติ

คือการศึกษาล่าเรียนเราก็ทำตามตำรับตำราแบบแปลนแผนผังมา ที่นี้้นำแบบ แปลนแผนผังที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาออกทางภาคปฏิบัติ เรียกว่าเป็นการปลูกสร้างบ้าน สร้างเรือน แปลนก็เอาออกมาจากห้อง บ้านหลังไหนจะเอาขนาดไหนๆ เอาแปลนมา กาง นายช่างเขาก็ทำตามแปลน อันนี้เราก็นำออกมาจากปริยัติที่ศึกษาเล่าเรียนมามาก น้อยมากางออกเป็นภาคปฏิบัติ เพื่อมรรคเพื่อผลตลอดเพื่อพระนิพพาน ปฏิบัติ ตามนั้นละจนกระทั่งทุกวันนี้

นี่ละธรรมะพระพุทธเจ้า ตั้งแต่ตะเกียกตะกายล้มลุกคลุกคลานมาเรื่อย จนกระทั่งถึงเป็นที่พอใจหายสงสัยทุกอย่าง จิตบรรจुไว้ซึ่งธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน เลยนี่หายสงสัย ว่าพระพุทธเจ้ามีก็พระองค์ พระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้มาๆ ไม่ใช่บ่อยๆ ยัง จะไปต่อไปอีกเรื่อยไม่หยุดไม่ถอย ตั้งแต่เริ่มแรกมามีก็พระองค์ ฟังซิ ถ้าเราจะนับนับ ไม่ได้เลยพระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้ธรรมแล้วมาสอนโลกเป็นระยะๆ

อันนี้เราก็ไม่เคยคาดเคยคิด ก็คิดธรรมดาว่า พระพุทธเจ้ามีก็พระองค์ เท่านั้น พระองค์ เท่านั้นพระองค์ แต่ก่อนเราก็ไม่คิด มันเป็นขึ้นในจิตนี้จำขึ้นไปมันวิ่งถึงกัน หมด ไม่ต้องถามใครเลย เรียกว่าอยู่ท่ามกลาง พระพุทธเจ้าทรงมหาวิมุตติมหานิพพาน ฉันทใด อันนี้ก็เข้าเป็นอันเดียวกันแล้ว เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเช่นเดียวกันแล้วอยู่ ท่ามกลางแห่งพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลาย ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน เป็นอัน เดียวกันหมด เหมือนน้ำในมหาสมุทร จ่อลงไปตรงไหนก็ถูกน้ำมหาสมุทร

มันเป็นขึ้นในใจเองไม่ต้องถามใครแหละ หายสงสัยทันที พระพุทธเจ้ามีก็ พระองค์ มันจำอยู่ในท่ามกลางพระพุทธเจ้าทั้งหลาย เป็นอันเดียวกันหมด แล้วถามหา องค์ไหน มันก็อันเดียวกันนี้ นั่น ท่านจึงว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย บรรดาพระพุทธเจ้า และสาวกทั้งหลายที่ถึงความบริสุทธิ์เต็มที่แล้วเหมือนกันหมดว้างั้นเลย ไม่มียิ่งหย่อน กว่ากัน อันนี้เข้าปึบไปแล้วก็เป็นอันเดียวกัน

การพูดทั้งนี้ไม่มีคำว่าเจตนาที่จะโอ้อวด เราไม่มี ไม่ว่าใครจะมาชมเชย สรรเสริญเยินยออะไร ตีฉินนินทา มันก็มีน้ำหนักรตกออกไป มันเป็นส่วนเกินๆ หมด ธรรมชาติที่พอดีอันเลิศเลอมันเหนือหมดแล้ว แล้วจะเอาอะไรมาเทียบ ว่าพระพุทธเจ้า มีก็องค์ ก็อยู่ท่ามกลางแห่งความบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลาย มันเป็นอัน เดียวกันแล้ว นี่จะว่าวัตรอยท่านเธอ ไม่ได้วัด เอาความจริงมาพูดเป็นอย่างนั้น ใคร เป็นเข้าไปก็เป็นแบบเดียวกัน เมื่อเป็นแบบเดียวกันแล้วจะให้พูดว่ายังไงถ้าไม่พูดแบบ

เดียวกัน ก็เป็นอย่างนั้น แล้วถามหาพระพุทธเจ้าที่ไหนก็อยู่ในท่ามกลางพระพุทธเจ้าแล้ว ถ้าพูดถึงมหาวิมุตติมหานิพพานก็อยู่ในท่ามกลางมหาวิมุตติมหานิพพานด้วยกัน เหมือนแม่น้ำมหาสมุทร ไม่ว่าขอบว่าเขตไหนเป็นมหาสมุทรด้วยกันหมด ก็อย่างนั้นละ

นี่ละการปฏิบัติธรรม พระพุทธเจ้าที่ขึ้นนิ้วทุกพระองค์ สอนโลกไม่มีผิดมีพลาด จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ทุกพระองค์ นอกนั้นเหลวไหลทั้งนั้น เพราะเรื่องของกิเลสมีแต่ความเหลวไหลเต็มตัว เรื่องของธรรมจริงตลอด ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดมาตรัสรู้ อย่างท่านทายไว้ว่า ข้างหน้านี้พระอริยมเตไตรยจะมาก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ บอกไว้ว่าพຼຽงนี้ พຼຽงนี้ก็จะมีจริงๆ ไซ้ใหม่ละ จะเป็นอื่นไปไม่ได้ พຼຽงนี้ วันนี เมื่อวานนี้ ผ่านมาจริงด้วยกัน พຼຽงนี้ผ่านไปก็จริงด้วยกันหมด พระพุทธเจ้าทรงทำนายด้วยพระญาณก็อย่างเดียวกันไม่ผิดกัน

เวลาถึงขั้นมันรู้แล้ว มันเลยความคาดความคิดทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเคยคิดเคยอ่านมาแต่ก่อน คว้าไปเลย ธรรมชาติที่เป็นความจริงโผล่ขึ้นมาเต็มสัดเต็มส่วน ลบไปหมดในบรรดาสังสมมุติอันจอมปลอมทั้งหลายไม่มีเหลือเลย เหลือแต่ธรรมชาติวิมุตติคือพ้นแล้วจากสมมุติทั้งปวงเท่านั้นเอง เหมือนกัน จิตดวงใดก็ตามเข้าถึงนั้นแล้วเหมือนกันหมดเลย ไม่ได้ถามหากันละ ถามหาพระพุทธเจ้า พระสงฆ์ หรือพระธรรมที่ไหน อยู่ในนั้นหมดแล้ว นี่ละธรรม มีพระพุทธเจ้าเท่านั้นที่มาสอนธรรมแบบนี้ให้โลกได้รู้ได้เห็น นอกนั้นไม่มี เพราะสอนอย่างแน่นอนๆ

ให้พากันระวังนะ บาปบุญสดๆ ร้อนๆ อยู่ในตัวของเราทุกคน ใครทำบาปเมื่อไรเป็นบาปเมื่อนั้น อกาลิโก ไม่เลือกกาลสถานที่เวล่ำเวลา ไม่ว่าบาปว่าบุญทำเมื่อไรเป็นบาปเป็นบุญไม่มีที่ลับที่แจ้ง ทำเมื่อไรเป็นเมื่อนั้นทั้งบาปทั้งบุญ ท่านจึงเรียกว่า อกาลิโก อกาลิโก ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลามาตตรอนได้เลย ขอให้ทำลงไปเถอะ ไม่ว่าตัวชั่ว ทำลงไปผลขึ้นไปพร้อมกันเลย

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว พิสูจน์กันทางด้านจิตตภาวนาอย่าอ่านเพียงตำรับตำรา ทั้งอ่านไปทั้งสงสัยไป อ่านนิพพานนั้นแหละว่า เอ้ นิพพานนี้มีจริงหรือไม่จริงนา ทั้งๆ ที่อ่านนิพพานของพระพุทธเจ้าทั้งหลายท่านชี้ความจริงออกมาตัวจอมปลอมคือผู้อ่านนี้มันก็สงสัยตลอดเวลา พอมันก้าวเข้าถึงนั้นปั้บทีนี้หมดเลย หายสงสัย จะไปถามใคร แน่ๆ ถามท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่านถามหาอะไร นั่นละความจริงเมื่อถึงกันแล้วเป็นอันเดียวกัน จะไปถามใคร

ธรรมเหล่านี้ใครพูด พูดให้มันชัดๆ เสียว่า พูดอย่างหลงตาพูดอยู่เวลานี้ ท่านผู้รู้นั้นยอมรับว่าท่านรู้ แต่ท่านไม่ค่อยพูดหนึ่ง หรืออำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารกว้างแคบลึกตื้นหนาบางต่างกันหนึ่ง ที่จะนำมาแสดงได้ละเอียดลออมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับ

กับนิสสัยวาสนา แต่แก่นนั้นบริสุทธิ์นั้นเหมือนกันหมด เหมือนต้นไม้ ต้นไม้ต้นนี้ก็ชื่อเดียวกันแต่กิ่งก้านมันก็แตกออกไปต่างๆ กัน หากเป็นต้นไม้ต้นนั้นละ เช่นไม้ตะเคียน ต้นนี้เป็นอย่างนี้ ต้นนั้นเป็นอย่างนั้น แต่ต้นเป็นต้นตะเคียน นั้นหลักใหญ่อยู่ตรงนั้น

พวกที่เข้ามาศึกษาอบรมธรรมะภายในวัดนี้ก็ดี ก็อย่ามาเที่ยวเพ่นๆ พ่านๆ นะ เรายำคัญมากไม่พูดเฉยๆ มานี้มันเป็นวัดป่าบ้านตาด เฉพาะอย่างยิ่งในครัว มัน เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ท่องเที่ยวก็มาพักที่วัดป่าบ้านตาด จากนั้นก็ออกท่องเที่ยวเร็วๆ ร้อนๆ หาหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้ แทนที่จะฝึกหัดตัดแปลงจิตใจตัวมันติดมันดินให้เข้าสู่ ความสงบ เพื่อเป็นความสุขความสบายบ้างนั้นมันไม่สนใจ มากี่เลยเอานี้เป็นสถานที่ พักผ่อนเพื่อท่องเที่ยวที่นั่นที่นี่ เรารู้หมดคิดหมดหากไม่พูด วันนี้พูดเสียบ้าง เมื่อเป็น เช่นนั้นแล้วมันจะไม่หนักใจยังใจผู้เป็นหัวหน้าของวัดนะ ก็เรารับผิดชอบทั้งหมด

พระเถรท่านเพ่นพ่านที่ไหน เอ้า ดูพระเถรชช พระเถรในวัดป่าบ้านตาดมีองค์ ไหนไปเที่ยวเพ่นพ่านที่ไหนๆ ไม่มี นอกจากกิจการงานที่ทำด้วยความจำเป็นๆ ที่จะให้ เที่ยวเพ่นพ่านไม่มี ถ้ามาเป็นอย่างนั้นไม่ได้เราไล่หนีจากวัดเลยทันทีไม่ให้อยู่ นี่ละ รักษาความดีความดีเอาไว้ให้กุลบุตรสุดท้ายได้โตเต้าไปตามนั้น ถ้าเอาตั้งแต่ความ นรกจกเปรตมานั้นมันก็มีแต่สัตว์นรกเต็มบ้านเต็มเมือง ไม่มีสัตว์ทรงอรรถทรงธรรมไว้ ในใจเลยก็ไม่มีอะไรน่าดูในโลกนี้ มนุษย์ก็มีแต่เพียงว่ามันต่างจากเขาที่ไม่มีหางเท่า นั้นเอง ถ้าไม่มีธรรมในใจมันก็ไม่ผิดอะไรกับสัตว์ เลวกว่าสัตว์ก็มีเยอะมนุษย์ เลวร้ายที่ ทำความเดือนร้อนให้แก่ส่วนรวมมีมากที่สุด อันนี้เลวกว่าสัตว์

เวลามาก็ให้ตั้งใจภาวนาบ้างสิ มาเพ่นๆ พ่านๆ เทียนนั่นเทียนนี้ยุ่งนั่นยุ่งนี้ ฟัง แล้วมันฟังใจนะ เอามาคิดอ่านไตร่ตรอง มันไม่เป็นเจตนาของวัดที่รับไว้เพื่ออบรม ศีลธรรม แต่รับไว้เพื่ออบรมลิง ค่าง บ่าง ชะนี เพ่นๆ พ่านๆ นุ่นๆ นี้ๆ ไม่ได้เรื่องได้ รวอะไรเลย พวกกันจำหรือยังพวกนี้ เราอยู่ในท่ามกลางที่แบกอยู่คับหัวอกนะ ทั้งหมด ในวัดนี้เรารับผิดชอบทั้งนั้น อะไรจะต้องเข้ามาถึงเราๆ นอกจากพูดหรือไม่พูด เก็บ ความรู้สึกไว้เหมือนไม่มีๆ แต่เรื่องคิดไม่ต้องบอก เอาละพอ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz